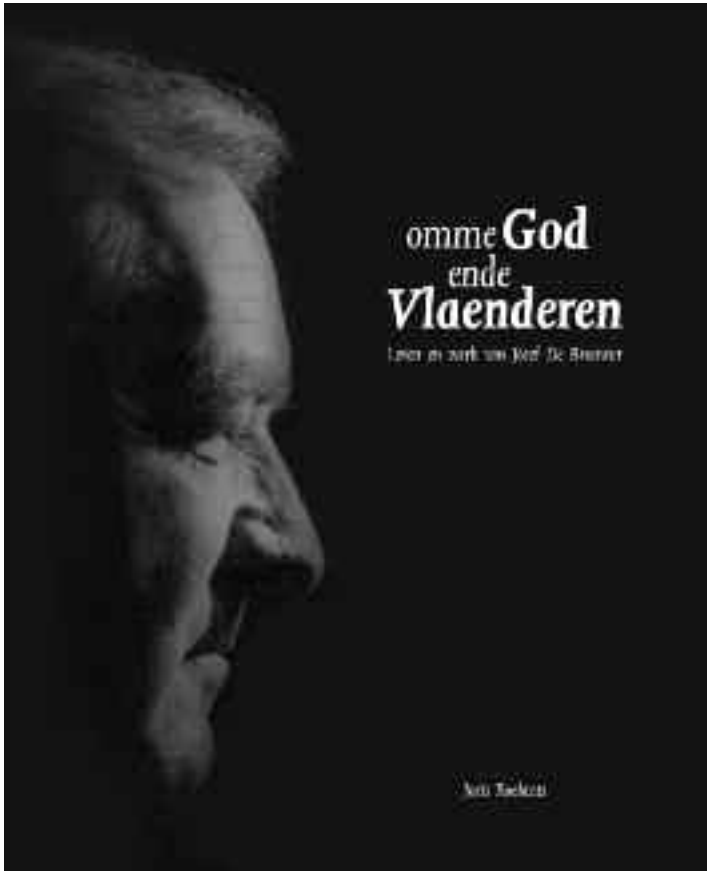

Omme God ende Vlaenderen

Biografie Jozef De Brouwer

(° Haaltert 1909- Aalst 1984)

Priester – heemkundige – historicus

door **Joris Roelants**

formaat 19 x 23 cm

120 blz.

Prijs € 15

(zonder verzendingskosten)

Voorinschrijven tot 1 augustus 2009 door storting van het bedrag op rekeningnr. 439-5083061-63

van Heemkundige Kring Haaltert

of door melding via info@hkhaaltert.be.

Programma zaterdag 12 september 2009

Namiddag: fietstocht Jozef De Brouwervrienden

17u30: Eucharistieviering ter nagedachtenis van pastoor De Brouwer en overleden familieleden.

18u30: onthulling van het borstbeeld, Bruulstraat (Parking Jeugdheem).

Gelegenheidstoespraak: de Hr Robert Ruys, voorzitter van het Verbond van Heemkundige Kringen, Oost-Vlaanderen.

Aansluitend: receptie

Omkadering: Koor Vrolijke Musici en Flago Vlagkunst

Alle geïnteresseerden van harte welkom.

Mededelingen Heemkring Haaltert

4e jaargang — nr. 3

IN MEMORIAM E.H. Jozef DE BROUWER Ere-Voorzitter HEEMKRING HAALTERT

"In de genade van de Heer werd opgenomen op 7 juli 1984, overleden in de O.L.Vrouwkliniek te Aalst : eerwaarde Heer Jozef De Brouwer ...".

We lezen dit doodsbericht in de krant. Het doorschokt. Nu reeds ?!

Sinds lang sukkelde hij met een wankele gezondheid, de kracht gebroken. Toch komt dit einde vroeger dan verwacht.

Pas geleden nog, nauwelijks een maand - op 5 mei - werd hem hulde gebracht in het gemeentehuis van Erembodegem op een receptie die plaats vond ter gelegenheid van het verschijnen van zijn laatst voltooide werk : een geschiedkundige verhandeling betreffende Erembodegem, in de reeks "Croot Aalst".

We laten hem zelf aan het woord, waar hij in de inleiding daarvoor schrijft :

"Midden 1977 werd Valère Gaublomme, door het genootschap voor Aalsterse Geschiedenis, aangezocht om een monografie over Erembodegem samen te stellen. Hij kende de gemeente goed, was er jarenlang onderpastoor geweest en had er reeds een speciaal nummer aan gewijd in het "Tijdschrift van het Land van Aalst" (Jg. II, 1950, nr. 6). Doch zijn ziekte en dood verhinderde de onderneming. Enige tijd later mocht ik het bestuur van het vernoemde genootschap ontvangen en ben op het verzoek ingegaan. Ik heb er nooit spijt van gehad, al ging het voor mij om een weinig bekende gemeente. Ik was evenwel bang dat mijn zwakke gezondheid het niet zou halen en dank nu de Heer dat Hij mij de gelegenheid geboden heeft het boek te voltooien.

Toch is deze studie niet wat het had moeten zijn, vooral voor de periode 1600-1800 wat het gedeelte over de sociaal-ekonomische toestand van de gemeente betreft. Er berusten op het Rijksarchief, aan de Geraard Duivelsteeg, honderden bundels die niet werden geraadpleegd maar waarvoor slechts steekproeven werden uitgevoerd. Voor het volledig nazicht ontbrak zowel de tijd als de praktische mogelijkheid om zovele tientallen keren naar Gent te reizen...".

Gelukkig omdat hij de voltooiing van het werk heeft mogen beleven, betreurt hij de onmacht om ervan te maken wat het volgens hem had moeten zijn. Misschien kunnen wij een heel klein beetje helpen aanvullen wat hij niet meer heeft gekund, dan toch voor wat Terjoden betreft.

Het werd om 5 uur daar in Erembodegem weliswaar geen massaal, maar een gedegen, zeer waardierend en tenslotte laaiend enthousiast huldebetoon, dat hem niet onberoerd liet. De voltooiing van dit werk, deze hulde, heeft hij aan het einde van een soms zware weg, nog mogen meemaken.

Kort daarop, op 12 mei, vierde hij nog met vrienden en familie, zijn priesterjubiläum. Ook dat mocht hij nog in dit leven. De dood moet hij toen wel zeer nabij hebben gevoeld. We vernemen dit - alweer nauwelijks een maand later - uit de mond van E.H. De Kinder, medepriester en vriend.

Uitvaarthomilie van pastoor Jozef De Brouwer te Denderleeuw, 14 juli 1984.

"Mijnheer de Vicaris, achtbare familie, U allen vrienden-priesters, oudparochianen en kernissen van de overledene, bieden we u in naam van de concelebrerende priesters onze oprecht kristelijke deelneming aan bij het overlijden van Pastoor Jozef De Brouwer.

Als naaste medewerker van de overledene werd me gevraagd de figuur van deze hoogstaande priester te belichten. Ik doe het met een zekere schroom en terzelfdertijd met dank voor de 12 jaar goede samenwerking in moeilijke omstandigheden.

Nu weet ik heel goed dat ik Pasoor De Brouwer onrecht aandoe met al te persoonlijk over hem te spreken, maar toch hoor ik hem nuchterweg zeggen "Doe het dan maar één keer, jongen".

Op zijn doodsprentje heeft hij zijn levensvisie neergeschreven : gedachten die ons allen zullen bijblijven en die getuigen van zijn groot-menselijkheid. Inderdaad : hij mocht van zichzelf zeggen : ik heb God, de H. Kerk en mijn Vlaanderen bemind en naar best vermogen gediend. Alles voor Vlaanderen, Vlaanderen voor Kristus.

Opgegroeid in een diepgelovige familie zou Jozef De Brouwer langs het Priesterschap dit ideaal gans zijn leven trouw beleven. Trouw aan Vlaanderen en trouw aan Gods Kerk.

Pastoor De Brouwer had zijn Vlaamse volk lief. Zijn eigen aard en cultuur zou hij steeds verdedigen. Niet vanuit een vaag romantisme. Zijn liefde ging naar concrete Vlaamse mensen en hij nam er als priester zware risico's voor.

Na de oorlog werd hij stichter en secretaris van het Komitee voor Recht en Naastenliefde, indachtig het woord van psalm 94 : Eens zullen rechters rechtvaardig beslissen en alle rechtvaardigen treden dat oordeel bij. Uit die harde periode is een blijvende vriendschap met velen gegroeid.

Trouw als priester aan Gods kerk en zijn bisschop in alle parochies waar hij zijn priesterwerk als een dienstwerk op zich nam. De realisaties van de kerk in Huisegem kwam onder zijn impuls tot stand. Hij was een begaafd priester met een helder verstand, een zakelijk oordeel, minzaam en vriendelijk met de eenvoud die geen dubbelzinnigheid kent. Hij was oprecht, rechtvaardig en gelijkmatig in zijn optreden. Wijs en zwijgzaam in de hem toevertrouwde geheimen, vergevend en vol goedheid voor allen. Man van gebed, verbonden met de Heer Jezus.

Toen hij 20 jaar geleden de zware herderstaak te Sint-Gillis aannam, werd hij er gul onthaald door de inwoners die zovele verwachtingen in hem stelden.

Hij heeft zich geen moeite gespaard om van zijn kerk een waardig huis des Heren te maken en de aanpassing van de liturgie door te voeren.

Na één jaar werd hij door een hartinfarct getroffen en verplicht meer dan een jaar herstelrust te nemen.

Hoe het allemaal mogelijks gegroeid is, is niet mijn taak om daarover uit te wijden, maar ik zou onvolledig zijn zijn verdere priesterperiode zomaar simpelweg over te slaan.

De Kerk, na het concilie, had het niet gemakkelijk. Voor de enen ging men te vlug en te ver, voor andere niet ver genoeg. De goedbedoelde inspraak, maar zonder voldoende inzicht, leidde vaak tot uitspraak zonder uitzicht.

Zalig die vervolgd worden, zalig wanneer men u beschimpt en lasterlijk van alle kwaad beschuldigt en Mijnentwille.

Hier is Pastoor De Brouwer in het voetspoor van zijn Goddelijke Meester gegaan. Tot het uiterste. In zijn dagelijks Misoffer, in zijn persoonlijk gebed heeft hij de kracht gevonden om vol te houden. Hij is nooit kwaad geweest op mensen, wel op toestanden. Maar in stilte heeft hij er zeer onder geleden, want pastoor De Brouwer was ook een gevoelig mens. Toch bleef hij trouw aan de opdracht die hij ooit van zijn bisschop had gekregen en bleef op post. Wachtend op betere tijden, op beter inzicht - dat er ook gekomen is - deed hij voort, zijn getrouwen aanmoedigend niet op te geven. In die moeilijke periode lag hij mede aan de basis van een nieuwe parochie, toegewijd - hoe kon het ook anders - aan de H. LUTGART, patrones van Vlaanderen.

In al die jaren heeft hij zeker steun en gratie naar staat gekregen van de Heer Jezus zelf, van Zijn Hemelse Moeder Maria, van zijn vele vrienden priesters, van zijn familie. Hierbij mocht hij steeds rekenen, zijn hele leven lang, op juffrouw Julia, die altijd zijn dienstwerk aan Kerk en Volk heeft gesteund, en zovele jaren haar priester heeft bijgestaan, vooral in de jaren van zijn zwaar-ziek zijn.

Gans zijn leven heeft hij zich geïnteresseerd aan Heemkunde en Kerkgeschiedenis. Ook hierin was steeds zijn zorg de grote rijkdom van ons verleden kenbaar en levendig te houden en er wijze lessen uit te trekken. Meer dan 40 boeken en publicaties, samen meer dan 8 600 gedrukte bladzijden, heeft hij gepubliceerd : het getuigt van zijn enorme werkkraft.

Dankbaar was hij God omdat hij meer dan 50 jaar lang Priester mocht zijn.

Niet voor zichzelf, maar voor anderen. Twee jaar lang zou hij in zijn ziek-zijn de top van de Kalvarieberg beklimmen. Hij heeft het aanvaard, zoals hij gans zijn leven heeft aanvaard voor zijn Vlaams volk en Gods Kerk. Enkele weken geleden, bij de viering van hun Priesterjubileum, zei hij bij het afscheid tegen een vriend : "Vaarwel, tot in het hiernamaals. Nu is alles volbracht".

Wie zijn kruis met Jezus draagt, volgt Jezus ook in zijn Verheerlijking.

Heer, wij danken U voor al het schone dat Gij in Pastoor Jozef De Brouwer hebt bewerkt. Help ons naar zijn geest te beleven in de blijde verwachting van een wederzien in Gods eeuwige Heerlijkheid, waar alleen maar vrede, vreugde en liefde heerst. Amen.

Voor deze uitvaart zijn ze inderdaad gekomen van overal waar ze E.H. De Brouwer hebben meegemaakt en leren waarderen als een ingoed mens. Ze kwamen voor een laatste groet, een indachtig samenzijn, bij de stille taaie werker, één van die pioniers die roem noch macht noch enig ander voordeel nastreven, zelden erkenning eerder miskenning oogsten, maar die de weg bereiden.

Heeft hij zich zijn uitvaart zo gedacht, de lijk-kist bedekt met de Leeuwevlag en het Pauselijk vaandel, de twee emblemén waaronder hij doelbewust zijn leven eerlijk geleefd heeft ? Bij de Konsekratie, twee leeuwevlaggen, eerbiedig buigend gestrekt over de lijkbaar heen, tot een biddende spits van geloof en vertrouwen. Dat dit heeft gekund, na alles, al was het slechts éénmaal en voor U, Jozef !!

"Zalig die vervolgd worden om de rechtvaardigheid".

Het snoert ons de keel dicht.

Het kan verder diemand onberoerd laten wanneer Vaast Roelants, aangrijpend, zijn "Ballade tot een rechtvaardige" voordroeg.

Hij erkende geen onrecht

in een wereld die ervan vervuld was.

Hij erkende geen haat

in een wereld die haat tot Godsdienst maakte.

Hij droeg in zich de kiemen van de Goedheid

die traag ontbotten in harde, zware grond,

in een door vernieling gemerkte wereld,

in een in zijn voegen krakende naoorlogse

wildernis vol ongekend schrijnend leed.

Een eenzame ridder die stand hield
op een slagveld waar zovelen vielen ...
Vlaanderen, oerstof van mijn leven
mij door God gegeven
dierbaar, dierbaar dietse land;
tot mijn laatste adem
tot mijn laatste weten
zal ik nooit of nooit vergeten
U, mijn volk, mijn dierbaar Vaderland.

Hij voelde zich geroepen
voor een taak die hem onbekend was.
Als gezalfde ging hij
tot de mensen, dat land dat Vlaanderen heette.
Hij droeg een kruis van onrecht en miskenning
en als zijn Meester viel ook hij menig maal,
verbeten weer opstaand, hardnekkig vechtend,
onwrikbaar zichzelf zijn, wetende dat na volle
duisternis steeds immerweer zonlicht komt.

Een jeugd werd in liefde geofferd
een pyramide van goedheid gebouwd ...
Vlaanderen, oerstof van mijn leven
mij door God gegeven
dierbaar, dierbaar dietse land;
tot mijn laatste adem
tot mijn laatste weten
zal ik nooit of nooit vergeten
U mijn volk, mijn dierbaar Vaderland.

Hij heeft de voor getrokken
één recht spoor dat geen afwijken kent.
Hij omwoelde de grond
en archieven vol stof in rusteloos zoeken.
Voor heden en voor toekomst is opgetekend
met onverdroten, niets onziende moed,
met een door bezieling gestuwde inzet,
met een steeds in twijfel stellende kritische geest.
hoe ons volk, ons Vlaanderen eertijds was.
Voor recht en naastenliefde vechtend
houdt een rechtvaardige door Gods hulp stand ...
Vlaanderen, oerstof van mijn leven
mij door God gegeven
Dierbaar, dierbaar dietse land;
tot mijn laatste adem
tot mijn laatste weten
zal ik nooit of nooit vergeten
U mijn volk, mijn dierbaar Vaderland.

Er komen voltreffers in voor ...

"Hij erkende geen haat
in een wereld die haat tot Godsdienst maakte"

"Een eenzame ridder die stand hield
op een slagveld waar zovelen vielen"

"Vlaanderen, oerstof van mijn leven
mij door God gegeven"

"Hij omwoelde de grond
en archieven vol stof in rusteloos zoeken".

Het deed pijn bij dit definitieve afscheid, het gemoed schreide mee met de
kommuniezang :

"Vaarwel mijn broeder,
ik zie dij niet meer weer,
mijn goede broeder ... "

daar in het kerkje van Denderleeuw, waar hij als priester zijn eerste parochiale
opdracht begon en jaren later ook op rust ging.

Nog even werd er stil gehouden bij het portaal, een laatste huldeblijk vanwege
de geschiedkundige vereniging "Het Land van Aalst", een laatste opslaande vlam
van een verdriet dat zichzelf tracht te tropsten in een geslagen maar hooggedragen
ideaal :

"O kruise den Vlaming ..."

De laatste tocht begon, de weg naar het geboortedorp, naar Haaltert,
om hem daar toe te vertrouwen aan de aarde - om met het stof opnieuw te worden
tot oerstof - voor God weet welke nieuwe geboorte.

Heemkring Haaltert

*Werkgebied: Denderhoutem, Haaltert, Heldergerm,
Kerksken, Terjoden*

Mededelingen Heemkundige Kring
Groot-Haaltert - 3-maandelijks ledenblad

29e jaargang 2009 - nr. 3

Redactie:

Diepeweg 15, 9450 Haaltert
Voorzitter - Secretariaat
Willy De Loose
053/83.08.81

Bestuursleden:

Denderhoutem:

Hans Sonck

Haaltert:

Jan Paul De Graeve

Marc De Moyer

John Scheerlinck

Christophe Provost

Heldergerm:

Roger De Troyer

William Minnaert

Kerksken:

Joris De Kegel

Documentatiecentrum:

Warandegedebouw Sint-Gorikspein 17,
9450 Haaltert.

Open: eerste en derde zondag en tweede
donderdag van de maand van 10 tot 12 u.

Ruiladres:

Diepeweg 15, 9450 Haaltert

Lidmaatschap: € 10

Steunend lid: € 15

Rek.nr. 439-5083061-63

Heemkundige Kring Groot-Haaltert

Email:

willydeloose@skynet.be

info@hkhaaltert.be

Website:

www.hkhaaltert.be

Elke auteur is verantwoordelijk voor
zijn/haar teksten.

Teksten mogen overgenomen worden mits
bronvermelding.

HK Haaltert is lid van 'Heemkunde Oost-Vlaanderen'.

Redactioneel

Zaterdag 12 september 2009 brachten wij een passende hulde aan een eminente Haaltenaar, Jozef de Brouwer, priester, heemkundige en historicus. Hij werd in 1909, dus 100 jaar geleden geboren.

Met de steun van de Culturele Raad en het Gemeentebestuur was het mogelijk een borstbeeld te plaatsen naast de woning waar hij zijn jeugd doorbracht.

De Heemkundige Kring is bijzonder gelukkig met dit gebeuren en is de steunende organen zeer dankbaar voor de ondersteuning van ons initiatief.

En zoals de Hr Robert Ruys, voorzitter van de Oost-Vlaamse kringen voor Heemkunde in zijn gelegenheidstoespraak verwoordde: "Zoals zijn publicaties onvergankelijk zullen zijn en blijven, onuitwisbaar en behouden voor het nageslacht, moge ook zo de buste van E.H. De Brouwer zijn, onvergankelijk."

Onze erkentelijkheid gaat ook naar Joris Roelants, achterneef van de priester, die op een treffende wijze het leven geschetst heeft van de priester. Zijn jeugdijaren, de apostolaatperiode in de verschillende parochies waar hij fungeerde, zijn acties voor amnestie en 'Leuven Vlaams', de problemen in Sint-Gillis-Dendermonde. Hij vermeldde eveneens de omvangrijke bibliografie, van onschatbare waarde voor de plaatselijke geschiedschrijving.

De sfeervolle huldiging werd omkaderd door Vrolijke Musici en vlagkunst Flago.

De Heemkundige Kring wil iedereen danken die op één of andere wijze meegewerkt heeft aan de huldiging van een illustere en integere persoonlijkheid, verknocht aan zijn heem en Vlaming in hart en ziel. Haaltert mag fier zijn op zijn dorpsgenoot.

Voorzitter van het verbond voor Heemkunde, Oost-Vlaanderen, de Heer Robert Ruys hield de feestrede.

Dirk Neerinckx, voorzitter Culturele Raad en Roger Coppens, burgemeester onthulden het borstbeeld.

Gaston Roelants bracht in met een ballade hulde aan zijn oom.

Dirk Neerinckx, Wilfried Jacobs beeldhouwer, Roger Coppens, Robert Ruys en Willy De Loose, voorzitter Heemkundige Kring Haaltert.

Vlagkunst Flago zorgde voor een sfeervolle omkadering.

Joris Roelants, auteur van "omme God ende Vlaenderen" Leven en werk van Jozef De Brouwer.

Heemkundige E.H. Jozef De Brouwer, Haaltert ° 1909

Eminente heemkundige, geschiedkundige, priester en Haaltenaar Jozef De Brouwer werd 100 jaar geleden geboren te Haaltert ('in de Krebbe') in het landbouwersgezin Kamiel De Brouwer en Leonie Van den Steen. Na hem kwamen nog Maria en Maurice. Na enkele jaren namen zij hun intrek in de woning op de hoek Bruulstraat en Pastoriestraatje (ex. Gemeentekrediet).

Bruulstraat – Haaltert Versiering aan het ouderlijk woonhuis n.a.v. zijn dankmis

Na de middelbare studies in Aalst (elke dag zo'n 12 km te voet) en Dendermonde ging hij naar het Klein Seminarie in Sint Niklaas en naar het Groot Seminarie in Gent en werd priester gewijd op 8 april 1934. In zijn dagboek lezen wij: *“Vader, rechtschapen en vriendelijk, kleine landbouwer, ging 's zondags na de hoogmis bollen of een kaartje leggen in de dorpsberberg. In de kantzaak die zij samen stichtten, was hij de hulp van moeder, die veel actiever was. Moeder was kantwerkster met speciale aanleg voor het patroontekenen. Zij was zeer christelijk en eiste hetzelfde van haar kinderen. Zeer streng op dat gebied verplichtte zij ons elke dag de mis bij te wonen en op zondag mis en vespers. Dat haar oudste zoon priester zou worden was haar innigste wens...”*

De plechtige dankmis celebreerde hij in de parochiekerk op 10 april 1934.

Zijn eerste apostolaat begon in Denderleeuw. Hij kreeg de heemkundige microbe te pakken en stichtte er een Heemkundige Kring. Vrij vlug verscheen zijn eerste belangrijk werk 'Toponymie van Denderleeuw'.

Na WO II volgde Hofstade. Door louter toeval ontdekte hij er op een veld een massa Romeins vaatwerk, dat tot op heden nog steeds bestudeerd wordt door een archeologische werkgroep van de HK Denderland.

In 1954 werd De Brouwer aangesteld als pastoor te Impe, waar hij de turbulente 11-julivieringen meemaakte.

Tien jaar later volgde zijn benoeming in Sint-Gillis-Dendermonde. Een groot deel van dit pastoorschap werd overschaduwed door perikelen met zijn onderpastoor E.H. Verhaeghe.

Na 18 jaar apostolaat nam hij welverdiende rust in Denderleeuw, de parochie waar hij zijn priesterschap begon.

E.H. Jozef De Brouwer bij zijn zilveren Priesterjubileum in 1959

Op 8 april 1984 vierde hij de 50e verjaardag van zijn priesterwijding en amper 2 maand later stierf hij en werd begraven op het kerkhof in zijn geboortedorp.

Heel veel heeft hij ons nagelaten, heemkunde en geschiedschrijving waren zijn passie. Zijn neef, Vaast Roelants verwoordde het treffend in 'De Ballade tot een rechtvaardige':

*"Hij heeft de voor getrokken
één recht spoor dat geen afwijkingen kent.
Hij omwoelde de grond
en archieven vol stof in rusteloos zoeken.
Voor heden en voor toekomst is opgetekend
met onverdroten niets ontziende moed,
met een door bezieling gestuwde inzet,
met een steeds in twijfel stellende kritische geest,
hoe ons volk, ons Vlaanderen eertijds was..."*

In Hofstade werd verleden jaar een herdenkingsplaat onthuld en de Heemkundige Kring Haaltert wil met de medewerking van het Gemeentebestuur en de Culturele Raad (schenker van het beeld) op zaterdag 12 september een borstbeeld onthullen aan het woonhuis.

Joris Roelants, een achterneef van Jozef de Brouwer, heeft een studie gewijd aan deze eminente heemkundige en bundelde alles in een uitgave 'Omme God ende Vlaanderen', die bij die gelegenheid zal voorgesteld worden.

Over de figuur De Brouwer i.v.m. heemkunde en het programma van de feestviering verwijzen wij naar het volgende nummer.

Heemkundige Kring Haaltert

Haaltenaar Jozef De Brouwer, priester, heemkundige, historicus

Zaterdag 12 september 2009 onthullen wij het borstbeeld van pastoor Jozef De Brouwer, 100 jaar geleden geboren te Haaltert in 'de Krebbe' op 28 februari 1909.

Hij werd onderpastoor in Denderleeuw en Hofstade en pastoor in Impe en Sint-Gillis- Dendermonde. Uiteindelijk verbleef hij als rustend priester in Denderleeuw, het dorp waar zijn apostolaat begon.

De volledige biografie hier behandelen is niet de bedoeling. Dit werk (Omme God en Vlaanderen, leven en werk van Jozef De Brouwer) werd samengesteld door een familielid Joris Roelants, als eindwerk aan de Hogeschool voor Economisch en Grafisch Onderwijs te Gent.

Wij willen hier vooral beklemtonen dat onze dorpsgenoot een onschatbare bijdrage geleverd heeft tot de toegankelijkheid van de plaatselijke geschiedenis van het land van Aalst.

Duizenden bladzijden heeft hij via diverse tijdschriften en in geschied- en heemkundige werken gepubliceerd. Hij wordt terecht aangezien als één van de meest eminente persoonlijkheden in deze materie. Het is dan ook niet verwonderlijk dat tal van onderscheidingen hem te beurt vielen, o.a.:

August De Reesprijzen van het Davidsfonds in 1948, 1949 en 1957

Eerste prijs van het Oost-Vlaams Verbond van Geschiedkundige Kringen in 1960

Provinciale prijs van Oost-Vlaanderen voor Geschiedenis in 1964

Pro Civitateprijs van het Gemeentekrediet in 1965

Jubileumprijs van het Verbond van Heemkundige Kringen in 1968

Reinaertprijs in 1970 en de prestigieuze De Potter en Broeckaertprijs in 1983.

Is het dan niet gerechtvaardigd dat Haaltert ook hulde brengt aan zijn illustere dorpsgenoot?

De Heemkundige Kring wil zich graag inzetten om dit project te verwezenlijken.

Wij danken hier oprecht de Voorzitter en de leden van het Dagelijks Bestuur van de Culturele raad die opdracht gaven om het borstbeeld te vervaardigen en het Gemeentebestuur dat zal zorgen voor de constructie van de sokkel.

De buste in blauwe hardsteen werd gebeiteld door beeldhouwer Wilfried Jacobs (° Aalst 1955). De kunstenaar volgde de richting beeldhouwen in de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Dendermonde. Hij was medewerker aan de restauratiewerken van het Justitiepaleis en de Sint-Michielskathedraal te Brussel, aan de O.L.Vrouwkerk te Dendermonde e.a. Sinds 1992 is hij zelfstandig beeldhouwer in Lebbeke waar hij de materie op een figuratief-realistische wijze volgens de 'taille-directe' techniek bewerkt. Talrijke prijzen en selecties kon hij reeds in de wacht slepen.

Reeds in 1992 werd er aandacht besteed aan de figuur De Brouwer. De VTB afdeling in samenwerking met KWC Terjoden en de Gemeentelijke Sportraad stippelden een Jozef De Brouwerfietsroute uit. Op 20 september 1992, bij de plechtige openstelling van de fietsroutes, fietsten zo'n 1000 deelnemers door ons dorp. Uit die manifestatie ontsproot de Jozef De Brouwervriendenkring die tot op heden onder de stuwende kracht van Paul Temmerman actief is.

In Impe werd in 1992 een Jozef de Brouwerpad ingewandeld

In Hofstade werd op 15 februari 2008 een gedenkplaat aangebracht aan de pastorie waar hij een aantal jaren verbleef en belangrijke ontdekkingen deed uit de Romeinse periode, ondermeer vaatwerk en de grondvesten van een Gallo-Romeinse tempel.

Wij willen besluiten met het slot van de toespraak van Geert van Bockstaele, bestuurslid en beheerder van 'Het land van Aalst' van 1966 tot 2004, op deze herdenking.

“Jozef De Brouwer bleef meestal bescheiden en eenvoudig. Op een herdenkingsplechtigheid van dr. Hendrik Vangassen die in 1969 te Ninove plaatsvond, getuigde hij: ‘ik ben geen geschoolde historicus, maar slechts een liefhebber die geschiedenis pleegt; ik ben evenmin een redenaar, en heb telkens, na zoveel jaren, plankenkoorts wanneer ik de preekstoel op moet; ik ben integendeel een gecontesteerd priester.”

Met die laatste woorden verwees hij naar de grote moeilijkheden die hij in Sint-Gillis ondervond met onderpastoor Verhaeghen. De publicaties van deze ‘ongeschoolde historicus’ blijven tot op heden zeer gewaardeerd. Zijn werken worden veelvuldig geraadpleegd. Het Land van Aalst was dan ook dankbaar toen hij in 1983 als eerste de Potter-Broeckaertprijs van het Oost-Vlaams Verbond van de kringen voor Geschiedenis kreeg toegewezen. Hijzelf kon wegens gezondheidsredenen niet meer aanwezig zijn. Toen onze toenmalige voorzitter, Luc De Rijk, hem het diploma thuis in Denderleeuw overhandigde, zei de zichtbaar ontroerde pastoor De Brouwer: ‘ik ga door, ik onderzoek, ik schrijf zolang het God belieft’. Enkele maanden later overleed hij. Een groot historicus ging heen. Hij was een pionier en gedurende decennia een steunpilaar van Het Land van Aalst. Zijn leuze was ‘het verleden leeft in ons’. Volgens hem ‘droeg de geschiedenis het merkteken van de persoon die het schiep. De auteur moet geen stelling trachten te verdedigen, zei hij, maar een zo groot mogelijke objectiviteit nastreven.’

Heemkundige Kring Haaltert

Willy De Loose